МІЖРЕГІОНАЛЬНА АКАДЕМІЯ УПРАВЛІННЯ ПЕРСОНАЛОМ
ГО “ВСЕУКРАЇНСЬКА АСАМБЛЕЯ ДОКТОРІВ НАУК
З ДЕРЖАВНОГО УПРАВЛІННЯ”
МІЖНАРОДНА КАДРОВА АКАДЕМІЯ
UNIVERSIDAD CENTRAL DEL ECUADOR
UNIVERSIDAD TECNOLOGICA ISRAEL (REPÚBLICA DE ECUADOR)
“ANANIA SHIRAKATSI” UNIVERSITY OF INTERNATIONAL RELATION (ARMENIA)

ПРОБЛЕМИ МОДЕРНІЗАЦІЇ УКРАЇНИ

Випуск 8

Матеріали

Міжнародної науково-практичної конференції
присвяченої 30-річчю МАУП

“Актуальні проблеми модернізації
недержавного сектору освіти в Україні
у контексті світових тенденцій і національної практики”

м. Київ, МАУП, 11 квітня 2019 р.

Київ
ДП “Видавничий дім “Персонал”
2019

ББК 63.3(4УКР)я43
С76

Схвалено Вченою радою Міжрегіональної Академії управління персоналом (протокол № 3 від 27.03.19)

Редакційна колегія:
М. Н. Курко (голова), д-р юрид. наук, проф.;
Є. О. Романенко (заступник голови), д-р наук з держ. упр., проф.;
А. А. Ігнатченко (відповідальний редактор), канд. техн. наук;
І. П. Бідзюра, д-р політ. наук, проф.;
В. М. Воронін, д-р іст. наук;
М. Ф. Головатий, д-р політ. наук, проф.;
А. М. Кислий, д-р юрид. наук., проф.;
О. Л. Фещенко, канд. екон. наук, доц.;
Л. В. Янюк (виконавчий редактор)

Матеріали подано в авторській редакції.
Відповідальність за зміст та орфографію матеріалів несуть автори.

Проблеми модернізації України : [зб. наук. пр.] / МАУП. — К.: ДП "Видавничий дім "Персонал", 2008 —

С76 Вип. 8: Матеріали Міжнар. наук. конф. "Актуальні проблеми модернізації недержавного сектору освіти в Україні у контексті світових тенденцій і націо нальної практики", 11 квітня 2019 р. / редкол. : М. Н. Курко (голова) [та ін.]. — 2019. — 460 с. : іл. — Бібліогр. у кінці ст.

У пропонованому збірнику подано тези учасників науково-практичних конференцій з проблематики широкого кола аспектів процесу системної модернізації України.

Для науковців, громадсько-політичних діячів, студентів, а також усіх, хто цікавиться розвитком Української держави і світовим досвідом проведення модернізаційних процесів.

ББК 63.3(4УКР)я43+67.9(4УКР)301я43

© Міжрегіональна Академія управління персоналом (МАУП), 2019
© ДП "Видавничий дім "Персонал", 2019

Самойленко О. М.
Хмаро-орієнтовані середовища в освіті та їх класифікація *214*
Харабуга С. В.
Концепція управління трудовим потенціалом соціально-економічної системи *216*
Цумарєв М. І.
Роль недержавних закладів освіти у політичній соціалізації молоді та формуванні культури локальної демократії громадянського типу *220*
Богданенко А. І.
Визначення поняття альтернативності системи вищих навчальних закладів, заснованих на недержавній формі власності *223*
Циганенко Г. В., Меліченко Т. Д.
Проектний підхід в управлінні діяльністю недержавного закладу вищої освіти *226*
Башук О. Г., Іванчук Н. О., Трохліб М. В.
Основні освітні принципи платонівської філософії та сучасні реалії *229*
Копик Ю. В., Шнайдер О. В., Ременчук Н. В.
Порівняльна характеристика правових та організаційних засад функціонування державних і приватних вищих навчальних закладів *232*
Свистович Р. С., Карпюк С. В., Лук'янчук А. М.
Адміністративно-правовий шлях забезпечення ефективної діяльності приватного вищого навчального закладу *235*
Зошій І. В.
Модель ефективного формування професійної компетентності майбутніх фахівців галузі права *237*
Кадебська Е. В., Рябушенко Н. П.
Сучасні підходи до забезпечення освіти населення впродовж життя *241*
Олешко О. М.
Короткострокові фахові навчальні курси як альтернативна освітня практика у вищих навчальних закладах *244*
Посвистак О. М.
Щодо аспектів інноваційної діяльності бібліотеки закладу вищої освіти *246*
Кириченко Г. В.
Формування позитивного іміджу державних службовців у процесі їх навчання в недержавних ЗВО *249*
Рудь А. А., Рябенко Г. М.
Досвід недержавної вищої освіти у зарубіжних країнах *252*
Шантырь Е. Е., Чекушина Ю. Н.
Авторитет личности преподавателя как психологическая основа успешной деятельности заведений высшего образования негосударственного сектора *254*
Маньгора В. В.
Роль дистанційної освіти на сучасному етапі *258*

О. М. ОЛЕШКО
канд. наук з держ. упр., ст. викл., каф. соц.-гуманіт. дисциплін, Харківський інститут МАУП

КОРОТКОСТРОКОВІ ФАХОВІ НАВЧАЛЬНІ КУРСИ ЯК АЛЬТЕРНАТИВНА ОСВІТНЯ ПРАКТИКА У ВИЩИХ НАВЧАЛЬНИХ ЗАКЛАДАХ

Сучасна людина, щоб забезпечити свою конкурентоздатність на ринку праці повинна багато знати і вміти. Причому, варто сказати, що ці знання, вміння, навички мають постійно оновлюватися, оскільки науково-технічний прогрес вимагає від конкурентоздатного працівника постійного самовдосконалення і роботи над собою. Отже, теза "Освіта протягом життя" [1] з кожним днем стає все більш актуальною.

Майже кожна галузь сучасної трудової діяльності вимагає неабиякої професійної мобільності від будь-якого працівника, будь-якого рівня. Професійна мобільність — це один із видів соціальної мобільності, який визначається не лише здатністю особистості змінювати свою професію, місце і напрямок діяльності, але й умінням приймати самостійні і нестандартні рішення, спрямовані на підвищення рівня свого професіоналізму, а також здатністю швидко освоювати нове освітнє, професійне, соціальне і національне середовище [2].

Одразу виникає питання — як забезпечити таку професійну мобільність для? Зрозуміло, що без належних трансформацій у освіті не обійтися.

Підготовка висококваліфікованих кадрів будь-якої галузі передбачає отримання базової чи повної вищої освіти — це займає 4–5 років. Здобування другої вищої освіти займе 1–3 роки. Також не надто мобільно, адже працювати треба вже зараз, а не через 3–5 років. Отже, отримувати нові знання, вміння, навички потрібно значно швидше. У такому разі на допомогу приходять короткострокові навчальні програми, курси. Пройшовши таке навчання можна отримати дієві фахові інструменти для виконання різного роду професійних функцій.

Зараз ринок надання освітніх послуг надзвичайно насичений. Навчальні заклади, організації різних форм власності надають подібні послуги широкого спектру. Цей і навчання у галузі ІТ, менеджменту, проектної діяльності, а також різного роду професійні курси.

Здебільшого такі навчальні курси організовують комерційні структури. Це прибутковий бізнес, досить часто ці компанії зацікавленні у проведенні такого роду навчань, адже вони готують фахівців, власне, для роботи у своїх структурних підрозділах.

Кадри для забезпечення якості навчання на таких курсах досить часто залучають із вищих навчальних закладів різного рівня акредитації та різних форм власності.

Одразу виникає питання, якщо "виші" зацікавлені у надходженні і збережені висококваліфікованих науково-педагогічних кадрів, то чому б не сформувати такий сегмент освітніх послуг безпосередньо при вищому навчальному закладі і забезпечити викладачів можливостями щодо отримання додаткових матеріальних прибутків за рахунок проведення таких короткострокових платних курсів? Комерційні структури, залучаючи до роботи викладачів вузів, забезпечують часом в рази більшу оплату їх професійних послуг. Цей факт спонукає відтоку кадрів з вищих навчаль-

них закладів, як приватних, так і державних, а це негативно впливає на якість вищої освіти в цілому.

Трансформації у сучасному законодавстві про вищу освіту в Україні мають тенденції до забезпечення більшої автономності вищих навчальних закладів. Так у Законі України "Про вищу освіту" № 1556-VII від 01.07.2014 йдеться про самостійність, незалежність і відповідальність закладу вищої освіти у прийнятті рішень стосовно розвитку академічних свобод, організації освітнього процесу, наукових досліджень, внутрішнього управління, економічної та іншої діяльності, самостійного добору і розстановки кадрів у межах, встановлених цим Законом [3].

Таким чином, у вищого навчального закладу є необхідні й достатні умови для організації альтернативних навчальних практик, які виходять за рамки підготовки професійних кадрів з вищою освітою, а саме: нормативно-правові підстави; наявність висококваліфікованих науково-педагогічних кадрів, які забезпечуватимуть створення навчальних програм, навчальних курсів, а також будуть забезпечувати організацію і проведення занять; матеріально технічна база (навчальні аудиторії, обладнання тощо); можливості до залучення цільової аудиторії (студенти, працівники організацій, установ різного підпорядкування та різних форм власності); видача документів, які засвідчують отримання слухачем (студентом) відповідних професійних, кваліфікаційних знань, вмінь, навичок.

Запровадження такого роду навчальних практик має ряд позитивних аргументів: підвищення економічної рентабельності навчального закладу; створення сприятливих умов для самореалізації науково-педагогічних кадрів та можливостей для додаткового заробітку; запобігання відтоку висококваліфікованих кадрів з навчального закладу.

Звичайно, що багато навчальних закладів вже давно запроваджують таку практику, але доцільно було б розробити єдиний механізм для запровадження короткострокових навчальних професійних курсів при "вишах". Надалі слід розглянути питання щодо доцільності внесення змін у законодавство України, які б узагальнили і спростили процедуру впровадження такого роду практик.

Короткострокові навчальні курси при вищих навчальних закладах забезпечать ширший доступ до можливостей перекваліфікації фахівців, підняттю рівня їх професійної мобільності. Широке запровадження короткострокових навчальних програм при "вишах" підвищить рівень конкуренції на цьому ринку послуг, а це в свою чергу призведе до покращення якості послуг та зниження їх вартості, що знову ж таки буде сприяти забезпеченню більшої кількості бажаючих такими освітніми послугами.

В деякій мірі це і є невеликий, конструктивний, трансформаційний крок у вітчизняній освіті. Це сприятиме насиченню ринку праці кваліфікованими кадрами, готовими працювати у різних галузях, на різних рівнях, на різних посадах.

Джерела

1. Освіта протягом життя: світовий досвід і українська практика / Аналітична записка // Національний інститут стратегічних досліджень — Режим доступу : http://www.niss.gov.ua/articles/252/.
2. Прохоренко Т. Г. Професійна мобільність як фактор професійної успішності / Т. Г. Прохоренко // Вісник НУ "Юридична академія Ярослава Мудрого, Серія: Філософія, філософія права, політологія,соціологія. Том 4, № 35. — 2017. — Режим доступу : http://fil.nlu.edu.ua/issue/view/7149.
3. Про вищу освіту. Закон України № 1556-VII від 01.07.2014 — Режим доступу : https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/1556-18.